

Sygn. akt: III C 1107/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Joanna Kruczkowska
Protokolant:	protokolant sądowy Aneta Pacewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W.

o zapłatę

I. zasądza od Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. na rzecz T. M. kwotę 5.426,39 zł (pięć tysięcy czterysta dwadzieścia sześć złotych trzydzieści dziewięć groszy) wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 25 września 2014 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od T. M. na rzecz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. kwotę 2.956,00 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III C 1107/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 września 2014 roku powód T. M. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (dalej jako ARiMR) kwoty 113.014,79 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 78.060,00 zł w tym:

- kwota 10.000,00 zł tytułem utraconego zadatku wręzonego przy zawarciu umowy przedwstępnej zakupu nieruchomości w B. oraz 68.060,00 zł tytułem wzrostu wartości tej nieruchomości, która nie została zakupiona przez powoda,

- kwota 29.528,40 zł z tytułu drugiej transzy pomocy należnej powodowi na podstawie umowy zawartej z ARiMR pomniejszona o wypłaconą kwotę przez ARiMR,

- kwota 5.426,39 zł z tytułu poniesionych kosztów bankowych tj. prowizji za prolongatę spłaty kredytu oraz odsetki za sprolongowany okres.

Pozwana Agencja wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, przyznając, iż niesporne są okoliczności faktyczne wynikające z przedłożonych dokumentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 marca 2010 r. T. M. zawarł z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa umowę przyznania pomocy nr (...) - (...) - (...), zgodnie z którą pomoc została przyznana w ramach działania Modernizacji gospodarstw rolnych na zakup przez T. M. maszyn rolniczych. Ogółem koszty operacji miały wynieść 296.096,00 zł. Operacja miała zostać zrealizowana w dwóch etapach (umowa k. 13-34).

Zgodnie z aneksem nr (...) z dnia 21 lutego 2012 r. wnioski o płatność wraz z określonymi dokumentami miały zostać złożone w ARiMR w następujących terminach: w odniesieniu do pierwszego etapu – od dnia 1 marca 2012 r. do dnia 29 marca 2012 r. natomiast w odniesieniu do drugiego etapu w terminie od dnia 1 marca 2013 r. do dnia 29 marca 2013 r. (aneks k. 41-42).

Zgodnie z aneksem nr (...) z dnia 20 marca 2012 r. zmieniono wysokość poszczególnych transz, w których miała być wypłacona pomoc dla T. M.. Pierwsza transza miała wynieść 82.560,80 zł zaś druga transza kwotę 35.876,80 zł (aneks k. 43-45).

Zmianie uległ też załącznik nr 1 do umowy. Zgodnie ze zmienioną treścią, w pierwszym etapie powód miał dokonać zakupu pługu 4 skibowego za kwotę 43.902,00 zł oraz ciągnik za kwotę 162.500,00 zł. Łączna wysokość pomocy została zmniejszona o 2 zł do kwoty 296.094,00 zł.

W dniu 4 stycznia 2012 r. T. M. zawarł z M. N. umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości rolnej o obszarze 5ha położonej w B., za łączną kwotę 117.500,00 zł. Przy zawarciu umowy T. M. wręczył M. N. zadek w kwocie 10.000,00 zł. Strony przewidziały w umowie, iż w przypadku nie zawarcia do dnia 5 maja 2012 r. umowy definitywnej z winy zbywcy, ten uiszczy na rzecz nabywcy kwotę trzykrotności zadatku, czyli 30.000,00 zł. Jeżeli zaś umowa nie dojdzie do skutku z przyczyn leżących po stronie T. M., utraci on zadek wręczony przy zawarciu umowy (umowa przedwstępna k. 67).

W dniu 28 marca 2012 r. został udzielony T. M. i Ł. M. kredyt inwestycyjny na zakup ciągnika i pługa obrotowego realizowany w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 dotyczący działania „Modernizacja gospodarstw rolnych”. Termin spłaty raty kapitału kwoty 82.560,80 zł odpowiadającej pomocy w ramach dotacji ustalono na dzień 2 lipca 2012 r. Na wniosek T. M. –kredytobiorcy ratę kredytu prolongowano na dzień 2 kwietnia 2013 r. Prowizja z tytułu prolongaty oraz odsetki za okres od dnia 2 lipca 2012 r. do 1 kwietnia 2013 r. wyniosła łącznie 5.426,39 zł (zaświadczenie z Banku k. 87).

T. M. zgodnie z umową zakupił pług 4 skibowy oraz ciągnik rolniczy ze środków pochodzących z kredytu zaciągniętego w Banku (...) w Ż.. Pod koniec marca 2012 r. T. M., w wyniku komplikacji po operacji woreczka żółciowego ciężko zachorował. W skutek choroby wniosek o płatność objętą pierwszym etapem złożył w dniu 4 kwietnia 2012 r. Pismem z dnia 30 maja 2012 r. ARiMR odmówiła wypłaty należnych mu środków z uwagi na spóźniony wniosek (pismo k. 49).

T. M. nie dokonał zakupu nieruchomości gruntowej w B. od M. N., twierdząc, że z uwagi na nie wypłacenie przez ARiMR pierwszej transzy pomocy.

W dniu 22 sierpnia 2012 r. T. M. złożył pozew do Sądu Okręgowego w Warszawie przeciwko ARiMR wnosząc o zasądzenie kwoty 82.560,80 zł tytułem niewypłaconej kwoty za realizację pierwszego etapu umowy. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo, jednakże na wskutek apelacji w dniu 30 stycznia 2014 r. Sąd Apelacyjny w sprawie o sygn. akt VI ACa 1035/13 zasądził na rzecz T. M. od ARiMR żadaną kwotę stwierdzając w uzasadnieniu wyroku, iż T. M. zrealizował pierwszy etap operacji zgodnie z umową zawartą z ARiMR (wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 30 stycznia 2014 r. k. 52-66).

Powwyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie ww. dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana, a także zeznań T. M. (k. 153-154).

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, w zakresie okoliczności faktycznych, które miały odzwierciedlenie w dokumentach.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wnosił o zasądzenie odszkodowania w kwocie 113.014,79 zł od ARiMR na którą to kwotę składało się 78.060,00 zł tytułem utraconego zadatku oraz szkody z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, której zakup został udaremniony z uwagi na brak zwrotu pomocy od ARiMR, 29.528,40 zł z tytułu drugiej transzy pomocy należnej powodowi na podstawie umowy zawartej z ARiMR, a także 5.426,39 zł z tytułu poniesionych kosztów bankowych.

Powód wskazywał na podstawę odpowiedzialności pozwanej za szkodę w fakcie nienależytego wykonania przez nią zobowiązania umownego, a więc w oparciu o treść art. 471 k.c., którego konstytutywnymi przesłankami są: niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania przez dłużnika, szkoda (co do zasady i wysokości) oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy tą szkodą, a niezgodnym z umową zachowaniem dłużnika. Wykazanie przez wierzyciela istnienia powyższych przesłanek aktualizuje obowiązek dłużnika - konieczność wykazania, że nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Co do zasady na gruncie art. 471 k.c. na wierzycielu ciąży obowiązek wykazania niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, istnienia szkody w określonej wysokości oraz normalnego związku przyczynowego między naruszeniem przez dłużnika więzi zobowiązaniowej a szkodą wyrządzoną wierzycielowi. Wykazanie tych trzech przesłanek aktualizuje możliwość ekskulpacji dłużnika. Wobec tego, że jego winę się domniemywa, może on wykazać, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Zakres odszkodowania wyznacza art. 361 k.c. Zgodnie z treścią § 1 cytowanego przepisu obowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W myśl zaś § 2 w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Powód zawarł umowę przedwstępną w dniu 4 stycznia 2012 r. z M. N. sprzedaży nieruchomości rolnej o obszarze 5ha położonej w B., za łączną kwotę 117.500,00 zł. Przy zawarciu umowy T. M. wręczył M. N. zadatek w kwocie 10.000,00 zł. Strony przewidziały w umowie, iż w przypadku nie zawarcia do dnia 5 maja 2012 r. umowy definitywnej z winy zbywcy, ten uiszczy na rzecz nabywcy kwotę trzykrotności zadatku, czyli 30.000,00 zł. Jeżeli zaś umowa nie dojdzie do skutku z przyczyn leżących po stronie T. M., utraci on zadatek wręczony przy zawarciu umowy. W powyższej umowie został wskazany termin sprzedaży nieruchomości na dzień 5 maja 2012 r. W ocenie Sądu należy zwrócić uwagę, że powód złożył wniosek o płatność w dniu 4 kwietnia 2012 r. Zgodnie zaś z § 8 ust. 9 umowy (...) - (...) - (...) zawartej z ARiMR, Agencja rozpatruje wniosek o płatność w terminie 3 miesięcy od dnia jego złożenia i dopiero po pozytywnym rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku dokonuje wypłaty środków pomocowych. Mając na uwadze powyższe termin do wypłaty przez Agencję pomocy finansowej objętej wnioskiem powoda o płatność pośrednią z dnia 4 kwietnia 2012 r. upłynął w dniu 4 lipca 2012 r., a więc dwa miesiące po upływie terminu, do którego powód miał dokonać zakupu przedmiotowej nieruchomości.

Powód nie mógł więc uzależnić finalizacji kupna nieruchomości od wypłacenia pieniędzy przez Agencję, gdyż pozwany nie był zobowiązany do wypłaty pomocy do dnia 5 maja 2012 r. T. M. zawierając umowę przedwstępną, w której strony wskazały termin realizacji sprzedaży nieruchomości na dzień 5 maja 2012 r. nie mógł liczyć, iż otrzyma pomoc finansową do tego dnia, a zatem wpłacając zadatek w kwocie 10.000,00 zł sam ponosił ryzyko utraty tych pieniędzy.

W tym miejscu warto zwrócić uwagę na sprzeczności w zeznaniach samego powoda, który przyznał, że nie miał pieniędzy na zakup nieruchomości, ale chciał ją kupić okazjnie, bo z dnia na dzień drożała. T. M. nie miał gotówki, ale podpisał umowę przedwstępną w styczniu 2012r zobowiązując się do zapłaty 117.500zł do 5 maja 2012r, chociaż w pierwszej transzy miał otrzymać /pomijając kwestię terminu/ tylko 82.560,80zł.

Powód nie był w stanie logicznie wytłumaczyć skąd planował otrzymać pieniądze na całą cenę transakcji. Sugestie, że może pożyczyłby pieniądze u rodziny ewentualnie sprzedająca by poczekała na resztę kwoty do okresu po żniwach albo przyjąłaby zapłatę w ratach wskazują, że powód nie miał koncepcji co do finansowego zabezpieczenia umowy, a tym bardziej pewności, że będzie miał pieniądze na czas. Również fakt, iż powód liczył iż sprzedająca w dniu 5 maja 2012r zaakceptuje część kwoty świadczy, iż ten termin z którego powód chce wywodzić negatywne skutki prawne dla pozwanego nie był ostateczny w zakresie zapłaty za nieruchomość. Ostatecznie M. N. do chwili obecnej nie sprzedała ziemi, która jest aktualnie przedmiotem dzierżawy, a więc w ogóle może budzić wątpliwości umowa przedwstępna z 4.01.2012r zawarta wyłącznie w formie pisemnej, co do woli jej ostatecznego zawarcia, tym bardziej, że poza tym dokumentem T. M. nie przedstawił żadnych dowodów na jakiegokolwiek finansowe starania w zakresie sfinalizowania umowy /choćby wnioski o kredyt/.

Wobec powyższego należało uznać za nieprawdziwe twierdzenia powoda, iż w związku z nie wypłaceniem przez Agencję zgodnie z umową z dnia 29 marca 2010 r. pomocy utracił płynność finansową, przez co nie dokonał kupna nieruchomości określonej w umowie przedwstępnej z dnia 4 stycznia 2012 r. Ponadto, powód nie udowodnił utraty płynności finansowej wskazał jedynie, że jego zdaniem przyczyną jej utraty miało być nie wypłacenie pomocy przez Agencję zgodnie ze złożonym 4 kwietnia 2012 r. wnioskiem.

Należy zwrócić uwagę, iż kwota pomocy wynikająca z umowy o jej przyznanie jest pomocą finansową przyznaną wyłącznie na realizację zadania polegającej na refundacji części kosztów kwalifikowanych operacji poniesionych zgodnie z warunkami określonymi w umowie, a także Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 oraz rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 października 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przeznaczenia pomocy finansowej w ramach działania „Modernizacja gospodarstw rolnych” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz.U. z 2014, poz. 298). W niniejszym przypadku środki finansowe, które powód miał otrzymać w związku z realizacją I etapu inwestycji miały refundować część kosztów poniesionych w związku z kupnem maszyn rolniczych, a nie koszt kupna nieruchomości, która nie była objęta pomocą finansową.

Co więcej, powód podejmując działania inwestycyjne zakupu nieruchomości podejmował je na własną odpowiedzialność. Z pewnością miał na uwadze, iż wniosek złożony po terminie, w konsekwencji choroby powoda, nie przyspieszy wypłaty kosztów poniesionych z realizacją pierwszego etapu umowy a jedynie ją opóźni. Powód znał swoją kondycję finansową oraz mając na uwadze termin do złożenia wniosku określony w umowie tj. od 1 marca 2012 r. do 29 marca 2012 r. nie mógł liczyć, iż otrzyma wypłatę z Agencji dnia 5 maja 2012 r.

W związku z powyższym należało uznać, że powód nie wykazał związku przyczynowego pomiędzy zaistniałą szkodą w jego majątku, a brakiem wypłaty pomocy przez Agencję do dnia 5 maja 2012 r., gdyż ARiMR nie była zobowiązana do tego dnia wypłacić T. M. pomocy finansowej.

W ocenie Sądu, zaniechanie wypłaty pomocy w tym zakresie, nie mogło przyczynić się do powstania szkody po stronie powoda, który nie mógł liczyć na otrzymanie pomocy finansowej do dnia 5 maja 2012 r. a tym samym w zakresie dochodzonej pozwem kwoty 78.060,00 zł należało oddalić powództwo.

Bezprzedmiotowym była w tej sytuacji weryfikacja ewentualnego wzrostu wartości nieruchomości, wobec powyższego nie prowadzono w tym zakresie postępowania dowodowego.

T. M. dochodził pozwem również zapłaty kwoty 29.528,40 zł z tytułu drugiej transzy pomocy należnej powodowi na podstawie umowy zawartej z ARiMR. Okolicznością bezsporną jest fakt, iż powód nie dokonał zakupu maszyn

rolniczych tj. brony i siewnika oraz nie złożył wniosku o płatność pomocy finansowej mającej refundować w części tą inwestycję. Jak z tego wynika T. M. nie zrealizował żadnej z przesłanek do wypłaty pomocy finansowej z tego tytułu. Koszty zakupu maszyn rolniczych w drugim etapie inwestycji, nie zostały poniesione, w związku z czym powód nie poniósł żadnej szkody.

Warunkiem otrzymania drugiej transzy była realizacja operacji w postaci zakupu maszyn rolniczych i złożenia w odpowiednim terminie wniosku o płatność, a nie wykonanie przez T. M. pierwszego etapu inwestycji i otrzymania z tego tytułu środków finansowych. Nie zachodził więc związek przyczynowy pomiędzy szkodą powoda a nie otrzymaniem środków finansowych z pierwszego etapu umowy z ARiMR.

Co więcej, powód twierdzi, że opóźnienie w wypłacie pomocy finansowej z pierwszego etapu było powodem braku możliwości finansowych na zakup maszyn rolniczych w drugim etapie. Twierdzenia te są sprzeczne z jego twierdzeniami, w zakresie planów zainwestowania pieniędzy otrzymanych z pierwszego etapu na zakup nieruchomości. Z jednej strony środki z pierwszego etapu umowy miały być przeznaczone na zakup nieruchomości, z drugiej zaś strony miały być przeznaczone na zakup maszyn rolniczych w drugim etapie inwestycji. Powyższe sprzeczne stanowisko powoda nasuwa wątpliwość Sądu w aspekcie rzeczywistej sytuacji finansowej T. M. na realizację drugiego etapu inwestycji. Nawet jeżeli przyjąć, iż powód na realizację zakupu maszyn rolniczych w drugim etapie nie posiadał środków finansowych, to mógłby otrzymać kredyt w Banku (...) z Ż. na zakup maszyn w drugim etapie, gdyż spłata pierwszego kredytu zająłaby się z terminem realizacji drugiego etapu operacji. Ponadto należy zwrócić uwagę, że kredyt na przeprowadzenie zakupu w ramach drugiej transzy pomocy był tymczasowy z uwagi na gwarancję zwrotu części kosztów przez Agencję, a więc obawy przed dalszym zadłużeniem zgłaszane przez powoda są bezpodstawne tym bardziej, że przecież planował dodatkowo zakup ziemi, a więc planując dalsze inwestycje pozytywnie oceniał swoją sytuację finansową.

Mając na uwadze powyższe w zakresie dochodzonej pozewem kwoty 29.528,40 zł należało również oddalić powództwo.

W ocenie Sądu, na uwzględnienie zasługiwała kwota roszczenia w wysokości 5.426,39 zł żądana tytułem poniesionych kosztów bankowych tj. prowizja z tytułu prolongaty spłaty kredytu oraz odsetki za sprolongowany okres. Bezspornym było, iż T. M. na zakup maszyn w pierwszym etapie realizacji umowy o przyznanie pomocy zawartej ARiMR zawarł z Bankiem (...) z Ż. kredyt inwestycyjny. Z uwagi na odmowę wypłaty środków za realizację pierwszego etapu umowy zgodnie z wnioskiem z dnia 4 kwietnia 2012 r. powód nie spłacił zaciągniętego kredytu, którego termin spłaty określony został na dzień 2 lipca 2012 r. W konsekwencji kredyt na wniosek kredytobiorcy został prolongowany do dnia 2 kwietnia 2013 r.

Mając na uwadze wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 1035/13, gdzie Sąd Apelacyjny zasądził na rzecz T. M. od ARiMR żadaną kwotę stwierdzając w uzasadnieniu wyroku, iż T. M. zrealizował pierwszy etap operacji zgodnie z umową zawartą z ARiMR; wskazać należy, że gdyby Agencja wypłaciła pomoc zgodnie z wnioskiem w terminie tj. do dnia 4 lipca 2012 r., spłacenie kredytu w wyznaczonym terminie byłoby możliwe.

W okolicznościach rozpoznawanego sporu nie można mieć wątpliwości, że prawidłowo przeprowadzony dla zdarzenia szkodzącego w postaci odmowy wypłaty pomocy finansowej test *conditio sine qua non* (założenie, że gdyby brakujące działanie miało miejsce, nie wystąpiłby niepożądany skutek) pozwala na ustalenie, istnienia związku przyczynowego pomiędzy doznany przez powoda uszczerbkiem majątkowym w postaci konieczności spłaty prolongowanego kredytu wraz z odsetkami a niewykonaniem zobowiązania przez pozwaną. Związek ten istniał zarówno „adekwatnie”, jak i obiektywnie, ponieważ gdyby pozwana uznała, iż T. M. zrealizował cel umowy z dnia 29 marca 2010 r. i wypłaciła pomoc finansową w terminie, to powód nie byłby zmuszony prolongować kredytu i ponosić związanych z tym kosztów /k87/.

Dla dokonania zatem skutecznej eksulpacji pozwana musiałaby udowodnić, co jej się nie powiodło, że naruszenie zobowiązania w ogóle nie nastąpiło z jej winy. Nie jest skuteczną obroną twierdzenie, że w skład refundowanych przez Agencję kosztów nie wchodziły koszty związane z zapewnieniem środków finansowych na inwestycję. T. M. nie domaga

się zwrotu kosztów jaki poniósł w wyniku warunków umowy kredytowej lecz jej zmiany na skutek nie wypłacenia pierwszej transzy pomocy.

Powód w tym zakresie żądanej kwoty 5.426,39 wystarczająco wykazał związek przyczynowy pomiędzy powstałą szkodą, a odmową wypłacenia dofinansowania za realizację pierwszego etapu inwestycji. Należało więc zasądzić od ARiMR w W. na rzecz T. M. kwotę 5.426,39 zł na zasadzie art.471kc, co do wysokości zgodnie z zaświadczeniem z Banku, które nie było kwestionowane.

Jak potwierdził to Sąd Apelacyjny w sprawie VI ACa1035/13 Agencja miała wypłacić kwotę 82.560,80zł w lipcu 2012r i wtedy upływał termin spłaty raty kapitału odpowiadającej pomocy w ramach dotacji. Kredytobiorca wnioskując o prolongatę, jako uzasadnienie wniosku podał brak wypłaty dotacji, co odpowiadało rzeczywistości i przedłużono termin spłaty do 2.04.2013r – prowizja z tytułu prolongaty wyniosła 412,80zł, a kwota odsetek od kwoty kapitału 82.560,80zł za okres wyłącznie prolongaty /od 2.07.12 do 1.04.13/ stanowiła 5.013,59zł, co w sumie jest dochodzoną kwotą 5.426,39zł.

Zasadnym było również, zgodnie z żądaniem powoda sformułowanym w pozwie, na podstawie art. 481 k.c. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda odsetek od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 25 września 2014 r. do dnia zapłaty ponieważ jeszcze przed wszczęciem procesu było złożone wezwanie do zapłaty z określonym terminem płatności do dnia 31 sierpnia 2014r /k88/.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. przyjmując, że powód wygrała postępowanie w niniejszej sprawie w około 5 % w stosunku do objętych pozwem roszczeń i w takim też stosunku zostały rozliczone koszty postępowania, w tym koszty zastępstwa procesowego.